

Ταξίδι περιπέτειας στην

Κούβα

Κείμενο: **ΙΩΑΝΝΗΣ ΞΗΡΟΣ**
Φωτό: **ΙΩΑΝΝΗΣ Αποστόλου**

Ένα υπέροχο τουριστικό και ορειβατικό ταξίδι στην Κούβα πραγματοποιήσε από 5 έως 17 Ιανουαρίου 2013 ο Ορειβατικός Σύλλογος Αχαρνών με τη συμμετοχή 38 ατόμων, μεταξύ των οποίων και ο γράφων.

Υπάρχουν ακόμη στον κόσμο μέρη καταπληκτικά, όσο και αυθεντικά, ποτισμένα με ιστορία και παράδοση, άξια εξερεύνησης από γνήσιους ταξιδευτές. Ένα από αυτά είναι η καρδιά της Καραϊβικής, η Κούβα.

Η μεγάλη πρωτεύουσα Αβάνα συγκεντρώνει και αποπνέει όλο το άρωμα της Καραϊβικής. Ο καθεδρικός ναός, το πανεπιστήμιο, η πλατεία της Επανάστασης, τα μουσεία, τα παράκτια κάστρα της, τα οποία τόσες φορές αντιμετώπισαν Άγγλους, Γάλλους και Ολλανδούς πειρατές μάς εντυπωσίασαν.

Το Σαντιάγο ντε Κούβα, στο οποίο μεταβήκαμε με εσωτερική πτήση στις 7 Ιανουαρίου είναι επίσης μια πολύβουη ζωντανή πόλη, όπου αυτοσχέδια μουσικά ολιγομελή συγκροτήματα στήνουν ένα μικρό ή μεγαλύτερο πανηγύρι στο οποίο είναι όλοι ευπρόσδεκτοι. Είναι η δεύτερη μεγαλύτερη πόλη της Κούβας και η πρώτη πρωτεύουσα της, πατρίδα του Bacardi και η έδρα του πρώτου Ισπανού Κυβερνήτη Diego Velasquez (1514). Επισκεφθήκαμε το επιβλητικό σπίτι του, τον περίφημο Καθεδρικό Ναό της Παναγίας και το ιστορικό νεκροταφείο, όπου είναι ενταφιασμένοι ο Jose Marti, ο Bacardi κ.α.

Την επόμενη ημέρα 8 Ιανουαρίου άρχισε για την

ορειβατική ομάδα η τριήμερη περιπέτεια της ανάβασης στο Pico Turquino (το βουνό με χρώμα τουρκουάζ) το οποίο με τα 2005 μέτρα του είναι το ψηλότερο όρος της Κούβας και όλης της Καραϊβικής.

Αρχίσαμε την ανάβαση από τα 350μ. και μετά από ανηφορική πορεία δύο ωρών επί τιμμεντένιου δρόμου

μπήκαμε στη ζούγκλα. Μας συνόδευαν ένας οδηγός βουνού και τέσσερις αχθοφόροι φορτωμένοι με νερά και τρόφιμα. Το βουνό δεσπόζει επί του Εθνικού Πάρκου Σιέρρα Μαέστρα, πυκνής ζούγκλας με πλουσιότατη χλωρίδα και αμέτρητα είδη ανθέων, ο παράδεισος των βοτανολόγων. Από τα γνωστότερα είδη, υπάρχουν εκεί

καφεόδενδρα (στη σκιά μεγαλύτερων δένδρων), μπανανιές, κάποια είδη πεύκης και οι τεράστιοι βασιλικοί φοίνικες, το εθνικό δέντρο της Κούβας. Άγρια ζώα και δηλητηριώδη φίδια δεν υπάρχουν στην Κούβα, η πανίδα περιορίζεται σε μικρά ζώα και πτηνά.

Η πορεία, εκτός από την υπέροχη θέα των πλαγιών της Sierra Maestra, περιλαμβάνει συνεχείς αναβάσεις και καταβάσεις, οι τελευταίες μπορεί να φτάνουν και 200μ. υψομετρικής διαφοράς μέχρι την επόμενη ανάβαση. Οι κλίσεις του εδάφους επίσης φτάνουν ακόμη και τις 45 μοίρες. Σε κάποιες τέτοιες απότομες κλίσεις οι Κουβανοί έχουν κατασκευάσει και ξύλινες σκάλες προς βοήθεια των ορειβατών. Μας εντυπωσίασε όλους το μονοπάτι, απολύτως καλογραμμένο, κατασκευασμένο σε σχήμα σκαλιών και υποβοηθούμενο με κορμούς δέντρων για το φόβο της διάβρωσης. Πλην όμως, μια τέτοια ανάβαση εξαντλεί και τον πλέον σκληρό ορειβάτη. Κατά την ανάβαση οι οδηγοί μας οδήγησαν στο μέρος όπου υπάρχουν ακόμη τα καταλύματα - κρησφύγετα των Fidel Castro, Che Guevara και των συντρόφων τους όταν ήταν αντάρτες. Σήμερα διατηρούνται ως μουσείο και περιλαμβάνουν κάποιους ασυρμάτους, ραδιοφωνικό σταθμό, ιατρικά εργαλεία, χάρτες κλπ. Μετά από 7 ώρες εξαντλητικής πορείας φτάσαμε στο πρώτο καταφύγιο στα 930μ.

Τα δύο καταφύγια του Pico Turquino δεν θυμίζουν ευρωπαϊκά παρόμοια. Είναι απλές ξύλινες κατασκευές με υπνωδωμάτια, μαγειρείο και τραπεζαρία. Είναι όμως συμπαθέστατα, το δε ένα από αυτά διαθέτει και ντουζιέρα.

Η επόμενη ημέρα 9 Ιανουαρίου επίσης προέβλεπε πορεία πέντε ωρών μέχρι τα 1350μ., όπου ήταν το δεύτερο καταφύγιο.

Η 10η Ιανουαρίου ήταν η ημέρα κορυφής. Η ανάβαση άρχισε στις 05:00 με φακούς κεφαλής και στις 08:30 φτάσαμε στην κορυφή, καθιστάμενοι η πρώτη ελληνική ορειβατική αποστολή (20 ατόμων) που κατέκτησε την κορυφή της Κούβας. Το δυσκολότερο τμήμα όμως ήταν η κατάβαση διάρκειας 6 1/2 ωρών μέχρι το παραθαλάσσιο χωριό Λας Κουέβας. Κατάβαση 2 χιλιομέτρων φτάνει τον ορειβάτη στα έσχατα όριά του.

Η επιστροφή στο Σαντιάγο πήρε το χαρακτήρα σαφάρι με τζιπ επί της νότιας υπέροχης ακτής της Κούβας, όπου αντικρίσαμε δάση μαγκρόβιας (μεγάλα δέντρα με ρίζες στο βυθό της θάλασσας) σε μικρά όμορφα φιόρδ, αλλά και τις πληγές που άφησε πίσω του ο τυφώνας του περασμένου Οκτωβρίου.

Μία από τις πλέον ενδιαφέρουσες εμπειρίες μας ήταν το ταξίδι της 11ης Ιανουαρίου των 580 χλμ. διάρκειας οκτώ ωρών από Σαντιάγο μέχρι το Τρινιτάδ, όπου είχαμε την ευκαιρία να δούμε και να εννοήσουμε πολλά από τον τρόπο ζωής της κουβανικής υπαίθρου.

Μετά την επίσκεψη στο Τρινιτάδ, πόλη παλαιών γαιοκτημόνων, αποικιοκρατικής αριστοκρατικής αρχιτεκτονικής και πόλη προστατευμένη από την Unesco, επισκεφθήκαμε το Λόμα ντε Μπάνσο, εθνικό πάρκο με διάφορα είδη χλωρίδας, βοτανικού και ιατρικού ενδιαφέροντος για μια πορεία 6 1/2 ωρών στο πυκνό δάσος με τους καταρράκτες. Υπέροχη εμπειρία πριν την επιστροφή μας στη μεγάλη πρωτεύουσα Αβάνα στις 13 Ιανουαρίου.

Το ταξίδι τελείωσε με μια υπέροχη περιήγηση στην περιοχή Βινιάλες, δυτικά της Αβάνας, όπου θαυμάσαμε το καταπράσινο τοπίο με την καρστική κοιλάδα. Οι καρστικοί ασβεστολιθικοί σχηματισμοί διαμορφώθηκαν πριν εκατομμύρια χρόνια από τη διαβρωτική ικανότητα του ύδατος. Τεράστιοι βράχοι καλυμμένοι από πυκνή βλάστηση με σπήλαια και υπόγεια ποτάμια μέσα τους. Μόνο στο Γκουιλίν της Κίνας, στα Κανάρια Νησιά και στην Κούβα υπάρχει αυτό το γεωλογικό φαινόμενο. Η περιοχή προστατεύεται από την Unesco ως περιοχή ιδιαίτερου φυσικού κάλλους.

Αποχαιρετήσαμε την Αβάνα και όλη την Κούβα μέσα από τις μουσικές της, την ατμόσφαιρά της και τον ερωτισμό της. Ότι και αν επιφύλασσει το μέλλον η Αβάνα θα έχει πάντα το χρώμα και το άρωμα της Καραϊβικής, η πόλη τα βράδια χορεύει, τραγουδά, γεμίζει με αγάπη.

Τελειώνοντας, εκφράζω θερμά συγχαρητήρια και ευχαριστίες στον ΕΟΣ Αχαρνών, στους αρχηγούς Γεώργιο Σπυράκη και Ιωάννη Αποστόλου και στο ταξιδιωτικό γραφείο skydream για την άσοψη διοργάνωση του ταξιδιού και της ορειβατικής αποστολής.

